

המבקשת:

היועצת המשפטית לממשלה

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)
דרך מנחם בגין 154 (בית קרדף), ת"ד 33475, תל-אביב 6133002
טל': 073-3736222 פקס: 02-6462686 (אזור חיוג י-ם)

- נ ג ד -

המשיבה:

אורלי לב, ת.ז. ...
..., חולון.

בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת

לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת

בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק למניעת הטרדה מאיימת" או "החוק") יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא נגד המשיבה, גב' אורלי לב (להלן: "המשיבה" או "גב' לב") צו למניעת הטרדה מאיימת (להלן: "הצו"), וזאת ביחס לגב' ליאת בן ארי שווקי (להלן: "הנפגעת" או "גב' בן ארי") ולבני משפחתה בהתאם לסעיף 2(ג) לחוק.

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לתת צו המורה למשיבה כדלקמן:

- א. להימנע מלפרסם (באמצעותה או באמצעות אחרים) בחשבון הטוויטר שלה או בכל מדיה אחרת כל פרסום הנוגע לבנה של הנפגעת, ו/או כל פרסום המנסה לקשר אותו לאירועים שעמדו בבסיס הליך משפטי שהוגש נגד המשיבה בעבר במסגרת ה"ט 13517-08-20 היועץ המשפטי לממשלה נ' אורלי לב.
- ב. להימנע מלהוסיף ולהפיץ כל פרסום הנוגע לבנה של הנפגעת (בין אם באמצעותה ובין אם באמצעות אחרים) בכל דרך שהיא בעתיד.
- ג. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה להסיר לאלתר מחשבון הטוויטר שלה ו/או מחשבון הפייסבוק שלה ו/או מכל רשת חברתית אחרת את הפרסומים בהם מאוזכר בדרך כזו או אחרת בנה של הנפגעת.

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע דיון דחוף במעמד צד אחד, ולהורות כי הצו המבוקש בסעיפים א-ב לעיל, יינתן במעמד צד אחד, כאמור בסעיף 7(א) לחוק, ולאחר דיון במעמד הצדדים ליתן צו קבוע כמבוקש בסעיפים א-ג לעיל.

בהתאם לסעיף 5(ד) לחוק, מתבקש בית המשפט הנכבד לכלול בצו דרישה לערובה משמעותית לקיומו של הצו ולהבטחת התנהגות טובה מצד המשיבה, או כל הוראה אחרת הדרושה, לדעת בית המשפט, להבטחת שלומה ובטחונה של הנפגעת וביטחונם של בני משפחתה.

ההדגשות בבקשה זו אינן במקור, אלא אם יצוין אחרת.

פתח דבר

1. בקשה זו מוגשת על ידי המבקשת, היועצת המשפטית לממשלה (להלן: "המבקשת"), בהתאם לסעיף 4(ד)(2) לחוק למניעת הטרדה מאיימת.
2. המבקשת תהיה מיוצגת על ידי פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי), שמענה להמצאת כתבי בי-דין הוא כמפורט בכותרת בקשה זו.
3. בשנים האחרונות הולך וגובר הצורך בהתמודדות משולבת של גורמי אכיפת החוק במדינה, עם היבטיה השונים של תופעת הפגיעה בעובדי ציבור, שמטרתה הברורה היא לרפות את ידי עובדי הציבור, להלך עליהם אימים ולהרתיעם ממילוי תפקידם הציבורי.
4. כחלק מהתמודדות זו, הוגשו תלונות רבות למשטרת ישראל על ידי עובדי מדינה ועובדי עירייה בגין מעשי אלימות, איומים והטרדה, לרבות כאלה המופנים כלפי משפחתם ולביתם הפרטי של עובדי הציבור.
5. ראוי לציין כי ייצוגם המשפטי של עובדי ציבור על ידי הפרקליטות, בבקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת והגשת הבקשה בשמם על ידי נציג היועצת המשפטית לממשלה, בה מבוקש סעד נגד פלוני בגין הטרדות שבוצעו ומבוצעות נגד עובדי ציבור בשל ביצוע תפקידם הציבורי, ננקט באותם מקרים אשר בעטיים רואה המדינה את חובתה לצאת להגנה על עובדי הציבור, על השלום והשלווה, שלהם ו/או של בני משפחותיהם וכן על שמם הטוב.
6. מהלך זה נועד לצאת חוצץ נגד כל ניסיון להטיל אימה, לזרוע פחד ולמנוע מעובדי הציבור מלמלא את תפקידם נאמנה, למען הציבור ולטובתו וכמובן להגן על עובדי הציבור שלא יסבלו מהטרדות, הפחדות וכו'. המדינה והיועצת המשפטית לממשלה מתכוונות לאחוז בכל אמצעי חוקי על מנת למגר פגיעה בעובדי ציבור, במקרים המתאימים.
7. כך גם בעניינינו, נראה כי חרף הליך קודם שהתקיים נגד המשיבה, במסגרתו קבע בית המשפט השלום בראשון לציון כי מחומר הראיות שהוגש בפניו נלמד כי המשיבה נקטה הטרדה מאיימת נגד הנפגעת ונגד בנה, בחרה המשיבה להמתין, ולחזור לסורה.
8. ובמה הדברים אמורים – ביום 19.11.2022 בשעה 18:31 פרסמה המשיבה בבלטפורמת ה-Twitter, את הפרסום הבא (להלן: "הפרסום מושא הבקשה"):

9. במסגרת הפרסום, קראה המשיבה לשוב ולהפגין מול ביתה של הגב' בן ארי, תוך עיסוק חוזר בבנה, והגם שהתחייבה בעבר שלא לעשות כן!. פרסום זה גרר תגובות נגד הנפגעת ונגד בנה.

10. פרסום זה הוא המשך ישיר לפרסומים קודמים של המשיבה, בעניין בנה של הנפגעת, אשר בסופו של יום הוסרו מהרשת, כתוצאה מהגשת בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת, על ידי היועץ המשפטי לממשלה דאז (ה"ט 13517-08-20 (שלום רשל"צ) **היועץ המשפטי לממשלה נגד אורלי לב**).

11. כפי שיפורט בהמשך בקשה זו בהרחבה, לאחר שהמשיבה פרסמה פרסומים רבים בתדירות גבוהה ומוגזמת נגד הנפגעת ובנה, ביום 6.8.2020 הגיש היועץ המשפטי לממשלה דאז בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבה, וזאת בנוגע לפרסומים שקריים, חוזרים ונשנים, ברשתות החברתיות בעניין בנה של הנפגעת. במסגרת הבקשה נטען, כי המשיבה הציגה עצמה כפעילה חברתית, ששמה לעצמה למטרה לפגוע בנפגעת ובבני משפחתה, להטרידה ולרפות את ידיה, וזאת אך ורק בשל היותה התובעת מטעם המדינה בתיק במסגרתו הוגש כתב אישום נגד חבר הכנסת בנימין נתניהו, ראש הממשלה דאז ואח'.

12. ביום 17.8.20 ניתנה החלטת בית המשפט בבקשה, זאת בין היתר לאחר דיון שהתקיים במעמד הצדדים. בית המשפט קבע כי בנסיבות המקרה היתה קיימת הצדקה להוציא צו למניעת הטרדה מאיימת, וכך היה נעשה לו המשיבה, אשר הביעה צער וחרטה במעמד הדיון בפני המותב הנכבד, לא הייתה מורידה את הפרסומים מיוזמתה.

13. ביום 18.8.20, שבה המשיבה והתחייבה שלא לפרסם כל פרסום הנוגע לבנה של הנפגעת, ובלשונה: **"למעלה מכך מיום הדיון ועד בכלל לא פירסמה המשיבה כל פירסום הנוגע לבנה של הגב' בן ארי!! ואף לא תפרסם!!"** (סימני הקריאה מופיעים במקור – נ.ג.). הנה כי כן, המשיבה התחייבה, שלא לפרסם "כל פירסום הנוגע לבנה של הגב' בן ארי".

14. על בסיס התחייבויותיה של המשיבה, ניתנה ביום 20.8.2020 החלטה משלימה בעניין בקשת היועץ המשפטי לממשלה דאז, לעיגון התחייבותה של המשיבה. בית המשפט ציין כי די בדברים שאותם הצהירה המשיבה, כדי לתת בה אמון שלא תשוב ותפרסם. בכל הנוגע להיעדר תום ליבה של המשיבה, קבע בית המשפט כי קביעה זו אינה נדרשת בנסיבות העניין: **"אני בהחלט סבור כי המשיבה שגתה בהתנהלותה ביחס לסרטון המדובר, אולם תמיד עדיפה שגגה גדולה מזדון קטן, במיוחד שגגה שהמשיבה הכירה**

בה ותקנה דרכיה".

15. חרף התחייבויותיה של המשיבה, וחרף החלטות בית המשפט המדברות בעד עצמן, שבה כאמור המשיבה לסורה ופרסמה ביום 19.11.2022 את הפרסום מושא בקשה זו.
16. המבקשת סבורה כי די בפרסום מושא הבקשה כדי להקים עילה למתן הצו המבוקש, וזאת על רקע התנהלותה של המשיבה בעבר. המבקשת סבורה כי הפרסום מושא הבקשה מלמד, כי המשיבה לא למדה דבר וחצי דבר מהחלטות בית המשפט המדברות בעד עצמן. ההיפך הוא הנכון, נראה כי המשיבה הצהירה לפני בית המשפט הצהרות ריקות מתוכן וכוונה, והכל רק במטרה להטעות את בית המשפט ולהמנע ממתן צו בעניינה.
17. המשיבה הצהירה בעבר כי לא תפסיק ולא תנוח עד אשר הנפגעת תתפטר מתפקידה כתובעת בתיק בו הוגש כתב אישום נגד חבר הכנסת בנימין נתניהו, והיא אינה בוחלת באמצעים, ומסיתה הן נגד הנפגעת והן נגד בנה.
18. המבקשת סבורה כי לנוכח התנהלותה של המבקשת בעבר ובהווה, יש להורות על מתן צו כמבוקש, ולגדוע את מסע ההסתה בטרם יחמיר ויתעצם.
19. אין ספק כי גם פרסום זה, כפרסומים בעבר, נועד להטריד את הנפגעת, להתיש אותה נפשית, להלך עליה אימים ולגרור אנשים נוספים בציבור שיפעלו גם הם להטריד את הנפגעת ואת בנה ולפגוע בשלוות חייהם. יתרה מכך, מטרת הפרסומים הינה להטיל על הנפגעת מורא ולרפות את ידיה.
20. **יובהר, כי המבקשת אינה מבקשת לפגוע בחופש הביטוי של המשיבה להביע את דעתה ביחס לנפגעת כעובדת ציבור (בכפוף לכל דין).**
בקשה זו עניינה בקשה למתן צו להסיך אך ורק את אותו פרסום הנוגע לבנה של הנפגעת, ולמנוע מהמשיבה לעשות כן בעתיד, שכן פרסום זה עלול להוביל, שוב כבעבר, לאימים על הנפגעת ועל בני משפחתה, וכן לפגוע בשלוות חייהם.
21. הנפגעת חוששת לה ולבני משפחתה, והיא מרגישה חשופה ובלתי מוגנת, הן במקום עבודתה והן בביתה הפרטי, בו היא אמורה להרגיש מוגנות מפני הטרדות בכלל, וכאלה הקשורות לביצוע תפקידה המקצועי, בפרט. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שנראה שאף בית המשפט בישראל אינו מטיל מורא על המשיבה, אשר בחרה לשוב ולפרסם פרסום אודות בנה של הנפגעת, בניגוד להתחייבותה והצהרותיה לפני בית המשפט הנכבד.
22. ביקורת נגד עובדי מדינה היא לגיטימית כל עוד היא נעשית בדרך נאותה, אולם, מכאן ועד להטרדתו של אדם, ביזויו, הפרת שלוותו, סיכון שלמותו ובני משפחתו והכל באופן של הטלת פחד וחציית כל גבול מקובל, במטרה להרתיעו ממילוי תפקידו - ארוכה היא הדרך.
23. לאור כל זאת, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה כמבוקש ברישא של בקשה זו.

העובדות הצריכות לעניין :

24. הנפגעת משמשת כתובעת פלילית בהליך הפלילי המתנהל נגד חבר הכנסת בנימין נתניהו ואח', וכפועל יוצא מכך נתונה לביקורת ציבורית נרחבת לרבות קיום הפגנות מול ביתה.

25. בין התאריכים 27-29 בחודש יולי 2020 פרסמה המשיבה פרסומים פוגעניים נגד הנפגעת ונגד בני משפחתה. הפרסומים היו בכתב ובעל פה ברשתות החברתיות ובתוכניות הרדיו השונות. לאור ריבוי הפרסומים, ולאור האינטנסיביות בפרסומם באותה העת הגיש ביום 6.8.2020 היועץ המשפטי לממשלה דאז, בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. במסגרת בקשה זו פורטו שלל הפרסומים הפוגעניים והמסיתים נגד הנפגעת ונגד בנה ובית המשפט הנכבד מופנה לאמור בהרחבה בבקשה המצורפת.

הבקשה מיום 6.8.2020 על נספחיה מצ"ב ומסומנת נספח 1

26. בין שלל הפרסומים אותם פרסמה המשיבה, ביום 27.7.20 פרסמה המשיבה סרטון ברשתות החברתיות. בסרטון צוין, באופן מטעה ושגוי, כי בנה של הנפגעת התעמת עם מפגינים מול ביתה ותקף שוטר. הסרטון לווה במלל של המשיבה האומרת בין היתר, שבגלל שמדובר בבנה של הנפגעת אף אחד לא עוצר אותו ולא עושה לו שום דבר. פרסום הסרטון הוביל לתגובות רבות אשר אף הסלימו לכדי איומים ממש כנגד הנפגעת וכנגד בנה.

27. ביום 6.8.2020 התקיים דיון בבקשה במעמד צד אחד לפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה בבית משפט השלום. כבוד השופט אבו שחאדה קבע דיון במעמד שני הצדדים ועד קיומו אסר על המשיבה מלפרסם או לאזכר פוסטים חדשים באשר לסרטון.

פרוטוקול הדיון מיום 6.8.2020 מצ"ב ומסומן נספח 2

28. ביום 12.8.2020 התקיים דיון במעמד הצדדים לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי (כתוארו דאז). במעמד הדיון המשיבה הביעה לכאורה חרטה על הפרסומים שפרסמה ואף התחייבה לצאת במהלך הדיון על מנת להסיר את הפרסומים שעמדו בבסיס הבקשה. עוד התחייבה במעמד הדיון שלא לשוב ולפרסם פרסומים כוזבים ביחס לבנה של הנפגעת. על בסיס הצהרותיה במעמד הדיון, קבע בית המשפט בתום הדיון כי על המשיבה למחוק כל פרסום של הסרטון מדף הפייסבוק שלה ולהימנע מכל פרסום עתידי בין במישרין ובין בעקיפין של אותו סרטון, ובפרט סרטון שקושר אותו עם השם של בנה של הנפגעת.

פרוטוקול הדיון מיום 12.8.2020 מצ"ב ומסומן נספח 3

29. ביום 13.8.2020 הגישה המשיבה הודעה מטעמה לבית המשפט ובמסגרתה הצהירה כי **"פעלה בהתאם להתחייבותה והסירה את כל הפוסטים והסרטונים הקשורים למי שנחזה להיות בנה של בן ארי גם מהפייסבוק וגם מהטוויטר"** ובהמשך כי **"עשתה כל אשר לאל ידה להסרת הסרטונים הרלוונטיים וממילא אין כל מקום לצו"**.

הודעת המשיבה מיום 13.8.2020 מצ"ב ומסומנת נספח 4

30. עוד באותו היום, נתן בית המשפט החלטה וקבע "נראה כי המשיבה הבינה כי שגתה בכך ששייכה את האדם הנצפה בסרטון להיות בנה של עו"ד בן ארי - לעיון המבקש, אשר רשאי לבחון האם אכן כך נעשה והאם הסרטון נמחק מן הנוף האינטרנטית ככל שהדבר נתון בידה של המשיבה, ורשאי למסור הודעה על כך לבית המשפט".

החלטת בית המשפט מיום 13.8.2020 מצ"ב ומסומנת נספח 5

31. לאור הודאתה של המשיבה ולאור החשש שמא המשיבה הטעתה את בית המשפט, נעשתה בדיקה של יחידת הסייבר של משטרת ישראל מיום 13.8.2020 כמו גם בדיקה של ב"כ המדינה, על מנת לוודא כל הפרסומים. אז התברר, שחרף הצהרותיה של המשיבה בהודעה (אשר הוגשה לבית המשפט ביום 13.8.20 בשעה 9:52), היא לא מילאה אחר התחייבותה ולא הסירה את מלוא הפרסומים המתייחסים לבנה של עו"ד בן ארי-כמתחייב.

הודעת היועץ המשפטי לממשלה מיום 13.8.2020 מצ"ב ומסומנת נספח 6

32. ביום 17.8.20 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט בה נקבע: "מצב דברים שכזה, והשתלשלות העובדתית המתוארת בבקשה, בהחלט מבססים את הטענה, כי עו"ד ליאת בן ארי 'חוששת לשלוותה', חוששת לשלום ילדיה... (סעיף 90 לבקשה)". בהמשך החלטתו קבע בית המשפט כי הוצגו לפניו "ראיות המלמדות, כי המשיבה נקטה כלפי עו"ד ליאת בן ארי ובנה בהטרדה מאיימת, כפי הגדרתה בחוק, ויש חשש כי הטרדה זו, באמצעות הפצת הסרטון תפגע בשלוות חייהם".

עוד נקבע בהחלטה:

"במעמד הדיון, נוכח עדותה של עו"ד ליאת בן ארי, והערות בית- המשפט, ניכר היה כי המשיבה הבינה לבסוף את הפסול שבמעשיה, עת שייכה את בנה של עו"ד ליאת בן ארי להיות התוקף של השוטרים בסרטון והפצתו. כבר במהלך הדיון, יצאה המשיבה מחוץ לאולם בית- המשפט והחלה למחוק את זכרו של אותו סרטון מן המרשתת שבשליטתה – ממש כפי שביקש המבקש בבקשה.

לפיכך, השהיתי את החלטתי, כדי לבחון את רצינותה של המשיבה, שמעשיה יקרבוה אל הצו המבוקש ומעשיה ירחיקוה ממנו. לאחר הדיון, בתאריך 13.8.20 נמסרה הודעה מאת ב"כ המשיבה, כי המשיבה מחקה כל זכר לסרטון המדובר, ככל שידה מגעת בדבר. [...] כאמור, כבר בעת הדיון, מיד לאחר שהיא האזינה להצהרת עו"ד ליאת בן ארי, כי אין מדובר בבנה, ולאחר מכן, המשיבה הסירה את הסרטון וכל רשומה (פוסט) הקושרת אותו אליה.

זוהי התנהגות המלמדת על חרטה כנה – לא רק במלל אלא גם במעש. בנוסף, במעמד הדיון המשיבה הצהירה בפני: "אני מסכימה להסיר את הסרטון, לא אמשיך להפיץ אותו הלאה...אני אסיר הכל...אני אוריד את כל מה שאני יכולה להוריד מבחינתי, כולל הפוסטים" (עמוד 7 שורות 22 – 25).

אין להקל ראש בהצהרה שכזו, הנמסרת באזהרה, לבית-המשפט במעמד הדיון, אשר יש לה משמעויות משפטיות משל עצמה. **שוכנעת, כי למרות התנהלותה של המשיבה בעבר, ביחס לסרטון המדובר, היא תחדל מכך בעתיד.**

לכן, בנסיבות אלו, כאשר המשיבה פעלה, הלכה למעשה לפי הבקשה, כאילו הוצא נגדה צו, והיא הסירה את הסרטון ואת כל הרשומות (הפוסטים) הקשורות אליו, ככל שיכולתה מגעת, ועניין זה לא נסתר על-ידי המבקש, איני מוצא טעם מעשי להוציא צו כפי המבוקש.

[...]

אילו הייתה ניצבת בפני המשיבה, כאשר היא עומדת במריה, הייתה מוציא צו כפי המבוקש. אך מעשיה של המשיבה, תוך כדי הדיון ולאחריו לימדו, כי היא למדה את לקחה, הפנימה את הפסול שבסרטון ובהפצתו, ולפיכך לא קיים עוד אותו "בסיס סביר להניח" בדבר קיומו של חשש עתידי להטרדה מאיימת מפניה, הקשורה בסרטון ובהפצתו.

ואולם, מובהר בזאת, כי אם חלילה יתברר בראיות, כי לא כך הם פני הדברים, המשיבה דרכה קשתה בשנית, שבה לסורה, שגרה חץ נוסף (ככל שהדברים נוגעים לסרטון או לכשכמותו) רשאי המבקש לחדש את בקשתו בפניי, במסגרת עיון חוזר, ואז סביר להניח שבית-המשפט יוציא צו כפי המבוקש".

החלטת בית המשפט מיום 17.8.2020 מצ"ב ומסומנת נספח 7

33. המשיבה הגישה ביום 18.8.2020 תגובה נוספת וזאת בהתייחס להודעה שהוגשה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, בה הצהירה כי: "המשיבה פעלה בכל דרך למחוק סרטונים ופוסטים בעניינו של המתחזה לבנה של הגב' בן ארי בדף הפרטי שלה. למעלה מכך מיום הדיון ועד בכלל לא פרסמה המשיבה כל פרסום הנוגע לבנה של הגב' בן ארי!! ואף לא תפרסם!!".

תגובת המשיבה מיום 18.8.2020 מצ"ב ומסומנת נספח 8

34. נוכח הודאתה המפורשת של המשיבה שהסרטון מושא הבקשה בהליך שהתנהל אינו

קשור לבנה של הנפגעת, ונוכח הצהרתה של המשיבה כי לא תשוב לפעול בשנית כפי שעשתה, השיב היועץ המשפטי לממשלה כי אין עוד צורך במתן צו פורמאלי, וכי די בהחלטה שתאמץ את התחייבותה והסכמתה של המשיבה להימנע מפרסום בעתיד.

תשובה מטעם היועץ המשפטי לממשלה מיום 19.8.2020 מצ"ב ומסומנת נספח 9

35. לפיכך, ונוכח העובדה כי בית המשפט התרשם שהמשיבה לא תפרסם פרסומים פוגעניים נוספים, ביום 20.8.2020 נתן בית המשפט החלטה נוספת שלפיה החלטתו מיום 17.8.2020 עומדת על כנה – על כל האמור בה.

החלטת בית המשפט מיום 20.8.2020 מצ"ב ומסומנת נספח 10

36. חרף התחייבותה של המשיבה אשר הצהירה תחת אזהרה במעמד הדיון, וחרף התחייבויותיה בכתב לפני בית המשפט, כי לא תפרסם גם בעתיד אף פרסום הנוגע לבנה של הנפגעת, וכן על אף שבית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 20.8.2020 אינו העלה על דעתו כי "המשיבה תפעל בניגוד להתחייבותה והצהרתה באזהרה" (עמ' 3 להחלטה), חזרה המשיבה לסורה.

37. ביום 19.11.22 בשעה 18:31 פרסמה המשיבה בדף הטוויטר פוסט: **"אסור להניח לליאת בן ארי, חייבים לחזור למושב חירות ובקרוב ועל הדרך לחפש את הבן האבוד"**. פרסום הפוסט גרר, וממשיך לגרור, עמו תגובות מאיימות ומסלימות כנגד הנפגעת ובנה:

38. הציוץ שלעיל מלמד כי: "המשיבה דרכה קשתה בשנית, שבה לסורה, שגרה חץ נוסף" כלשון החלטת בית משפט. התנהלותה זו של המשיבה מלמדת כי לא למדה את הלקח, לא הפנימה את הפסול בפרסומים פוגעניים נגד בנה של הנפגעת ולא הפנימה את החומרה שבהפרת התחייבותה בפני בית המשפט הנכבד כאמור לעיל.

39. התנהלותה זו של המשיבה מלמדת על קיומו של חשש עתידי ממשי להמשך הטרדה מאיימת לנפגעת ולבני משפחתה, שככל שלא יגדע באופן מידי, עשוי להסלים ולהוביל לאיומים ממשיים על חייהם של הנפגעת או מי מבני משפחתה. במילים אחרות, התנהלותה של המשיבה תומכת במקנה המתבקשת כי היא עלולה להמשיך ולהטריד את הנפגעת ובני משפחתה ולפגוע בשלוות חייהם, בפרטיותם, או חלילה אף להוביל להסתה ברשת החברתית שתוביל לאיומים ממשיים על חייהם – כפי שהיה בעבר.

המסגרת הנורמטיבית

40. סעיף 1 לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר את מטרתו כדלקמן:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו."

41. סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר "הטרדה מאיימת - מהי?" בזו הלשון:

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי

אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

42. בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר, כי: "המושג "הטרדה מאיימת" או מקורו בשפה האנגלית STALKING מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדה ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו, או בגופו של כל אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטד.
- מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים כל אחד בפני עצמו עבירה פלילית.... עם זאת, גם הטרדה ואיומים מרומזים משתמעים בעקיפין שאינם עולים כדי עבירה פלילית עלולים ליצור כמכלול הטרדה מאיימת.
- לשון החוק אינה מצביעה על רצון לצמצם את המקרים בהם תוגדר התנהגות "כהטרדה מאיימת", ההפך הוא הנכון. בסעיף 2 (א) לחוק נקבע, כי הטרדה היא "בכל דרך שהיא", "בנסיבות הנותנות בסיס סביר" להניח כי המטריד ישוב להטריד ויפגע בשלוות חייו או בפרטיותו, או בחירותו של אדם אחר, אם המעשים בוצעו "בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין" (בש"א 170662/07 (שלום ת"א) אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (נבו)).
43. עוד נאמר בפסק הדין הנ"ל, באשר למטרת החוק, למיגור האלימות בחברה הישראלית: "החוק הינו חלק ממערך החקיקה הכללית במדינת ישראל שחלקו קיים מקדמת דנא וחלקו חקיקה חדשה יחסית הבאה, למנוע ולעצור ככל האפשר, התנהגות אלימה בחברה הישראלית, תוך הקפדה ושמירה על כבוד האדם וחירותו ויישום העקרונות והיסודות שנקבעו: בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, בחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), בחוק למניעת אלימות במשפחה תשנ"א - 1991 ובחוק העונשין תשל"ז - 1977".
44. כידוע, עיקר עניינו של החוק למניעת הטרדה מאיימת – "הוא מניעת הטרדה מאיימת בעתיד, שנבחן על סמך פעולות שאירעו בעבר והחשש מהישנותן" (ראה בש"א (י-ם) 6615/02 עמותת "בבית" שרותי עזרה לקשיש בביתו נ' עמירם קינן (נבו 7.9.2003)).
45. על מנת שתתקיים במקרה פלוני "הטרדה מאיימת", כהגדרתה בחוק למניעת הטרדה מאיימת, אין חובה שמעשה ההטרדה יהיה פלילי. המעשים אשר עונים על הגדרת "הטרדה מאיימת", הינם, בין השאר, כאלה המכוונים לגרום ל"מתח, לחרדה ולתחושות איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה" (רי' למשל גם בר"ע (מחוזי י-ם) 179/04 שובל נ' ניסים (נבו 10.8.2004); ע"א (מחוזי חי') 4666-12-08 דיין נ' אוריאל (נבו 22.9.09)).
46. מבחינת הוראות החוק דלעיל עולה כי נדרש קיומם של שני יסודות על מנת שבית המשפט ייתן צו למניעת הטרדה מאיימת - הראשון, דורש כי מושא הצו ביצע הטרדה בעבר או נקט איומים כלפי המבקש, והשני, דורש כי הנסיבות תומכות במסקנה כי אותו אדם נגדו

מכוון הצו עלול לשוב ולהטריד, לפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו ובחירותו של המבקש בעתיד, או חלילה לפגוע בגופו. זה בדיוק המקרה בעניינינו!

47. על רקע הפרסומים הפוגעניים של המשיבה בעבר, והפרסום מושא הבקשה, מוגשת בקשה זו, על מנת להפסיק את הפגיעה בשלוות חייהם של הנפגעת ובני משפחתה, ועל מנת למנוע איומים עליהם גם בעתיד. משכך, מתבקש בית המשפט הנכבד להיענות לבקשה ולהעניק את הצו המבוקש.

48. באשר לחובה לבקר ו/או למחות כנגד עובד ציבור בדרך לגיטימית, מבלי לפגוע בו ובאנלוגיה למקרה דנן, נקבע בה"ט 10550-01-15 היועמ"ש לממשלה נ' פלוני (מיום 13.4.15), פורסם בנבו, כי: **"...ביקורת נגד עובדי המדינה היא לגיטימית ואף חיונית. ודאי שיש החלטות של עובדי מדינה שבלי קשר לצדקתן יכולות לגרום לעוגמת נפש וצער למי שהוא מושא ההחלטה, ויש לכבד את רצונו של זה להביע מחאתו. דרך המלך היא כמובן ערעור, שכן אין מעשית החלטה של עובד מדינה שאין אחריה דבר. אולם גם אם בחר מי שהושפע מן ההחלטה לפעול במישורים אחרים, הרי שמבחינת המחוקק – כעולה גם מחוק מניעת הטרדה מאיימת – יש לכך גבולות, והפרעת שלוותו או השפלתו של האחר בפני שכניו אינן נמנות עם דרכי הפעולה הלגיטימיות.**

49. בפס"ד נוסף, שניתן בעקבות בקשה שהגישה עיריית פ"ת, בבית משפט השלום בפ"ת, נגד מי שנקט בהטרדה מאיימת כלפי עו"סית - עיריית פ"ת נ' פלוני, ה"ט 62739-11-14 (נבו 8.12.2014), ושוב-באנלוגיה למקרה דנן, קבע בית המשפט שהתבטאויות חסרות רסן עלולות למנוע מעובדי הציבור למלא את תפקידם עפ"י צו מצפונם: **"התרת התנהגות מטרידה, מאיימת והתבטאויות מסיתות ושלוחות רסן כלפי עובד ציבור ספציפי, בתחום חייו הפרטיים והמשפחתיים, עלולה למנוע מעובדי הציבור הממלאים תפקידים קשים ורגישים, לבצע את תפקידיהם לפי צו מצפונם, הבנתם המקצועית ויושרתם, ולהפוך אותם ל"עלה נידף ברוח" הנתון ללחצים ולאיומים"**.

50. עוד יצוין כי הפסיקה החילה את החוק על הטרדות שמקורן בפרסומים ברשתות חברתיות (למשל ה"ט (שלום ת"א) 73665-12-20 גלובל קורייר אקספרס בע"מ נ' דרווי פורסם (נבו 17.1.2021); בהתאם לכך, בית המשפט הורה על הסרת פרסום קיים במרשתת (ה"ט (שלום י-ם) 70433-07-20 הדס נ' נתניהו (נבו 2.8.2020)).

51. בעניין גבולות הביקורת כלפי עובדי מדינה נקבע בה"ט (תל אביב-יפו) 9757-07-22 ד"ר שרון אלרעי פרייס נ' יוספה טמיר ברק (נבו ביום 12.7.2022):

"חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, שעל חשיבותם בחברה דמוקרטית ובכלל אין חולק, אינם כוללים בחובם את הזכות להפריע את שלוות חייו של אדם באמצעות פרסומים פוגעניים, חוזרים ונשנים, בכמות ובאיכות, הפוגעים בפרטיותו ובבני משפחתו. אכן, ביקורת כלפי עובדי ציבור היא לגיטימית ואף חיונית בחברה דמוקרטית. אולם לדרך השמעת הביקורת יש גבולות אשר אין לאפשר את פריצתם (ה"ט (שלום ת"א) 10550-01-15 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני (נבו 13.4.2015); רון, בעמוד 182). לו יתאפשר

להשמיע ביקורת כלפי עובדי ציבור באמצעות פגיעה בשלוות חייהם, בפרטיותם ובבני משפחתם, הדבר עלול להניאם מלבצע את תפקידם וליצור אפקט מצנן שהנזק הציבורי הטמון בו הוא רב. שומה על בית המשפט לאזן בין הזכות לחופש ביטוי וזכות הציבור לדעת ובין זכותם של עובדי ציבור שלא תופרע שלווה חייהם, שלא תיפגע פרטיותם, ושלא יוטרדו יתר על המידה מדרך השמעת הביקורת....”

...”חופש הביטוי אינו חופש השיסוי. אין הוא מתיר לפגוע בפרטיות ובשם הטוב באופן חוזר ונשנה המשבש את שגרת החיים לצורך השמעת דברי ביקורת. לא זו הדרך הדמוקרטית להחליף דעות ורעיונות. לא זו הדרך הדמוקרטית לשכנע. יש לעשות בחופש הביטוי שימוש שאינו פוגעני יתר על המידה ושאינו חוצה את הרף בין ביקורת לגיטימית לבין הזכות שלא להיות מוטרד בהטרדה בעלת אופי חוזר, נשנה ומשבש שגרת חיים. גם אם יש מקרים שבהם יש קושי לשרטט את קו הגבול בין ביקורת מוגנת לבין ביקורת הפוגעת בזכות ושאינה זוכה להגנה (איזון שיעשה בדרך כללי בגדרי תובענה לפי [חוק איסור לשון הרע](#)) – התנהגותה של המשיבה חוצה את הרף הזה. את פרסומיה בעניין בני משפחתה של המבקשת אין לקבל ויש מקום למנוע בסעד של ציווי”.

סוף דבר :

52. הנה כי כן, כעבור כשנתיים מסיום ההליך המשפטי בעניינה של המשיבה, במסגרתו התחייבה והצהירה לפני בית המשפט כי לא תשוב ותפרסם פרסומים הנוגעים לבנה של המבקשת, ואשר במסגרתו קבע בית המשפט כי "ניכר היה כי המשיבה הבינה לבסוף את הפסול שבמעשיה", שבה המשיבה לסורה, וחזרה לפרסם איומים בעניין הנפגעת ובנה.
53. כאמור לעיל, בית המשפט כבר מצא בעניין זה כי המשיבה נקטה כלפי הנפגעת ובנה בהטרדה מאיימת, כפי הגדרתה בחוק. בית המשפט מצא, על בסיס התחייבותה של המשיבה, שלא להוציא צו מאחר והתרשם כי המשיבה פעלה להסרת פרסומיה, באופן המלמד על חרטה כנה. כמו כן, בית המשפט שוכנע כי למרות התנהלותה של המשיבה בעבר, היא תחדל מכך בעתיד.
54. אלא שענינו הרואות, כי על אף התחייבויותיה של המשיבה והצהרותיה לפני בית המשפט, בעל פה ובכתב, יש בטרמינולוגיה של הפרסום כדי להטריד ולאיים במשתמע.
55. בנוסף, על אף שמדובר בפרסום בודד (בשלב זה), הרי נוכח היקף התפוצה, ולנוכח התגובות שהחלו לצוץ, ובשים לב לעשרות הפרסומים הקודמים (מושא הבקשה הקודמת לצו מניעת הטרדה מאיימת) והרפטטיביות שאפיינה את פעולותיה בעבר, קיים יסוד סביר ואף מעבר לכך – חשש ממשי – בדבר הישנותן של ההטרדות מצידה של המשיבה, ועל כוונה ברורה להטיל על הנפגעת ועל בנה מורא ולהשפיע על עבודתה המקצועית.
56. התנהגות המשיבה מקימה יסוד סביר ואף מעבר לכך – חשש ממשי – בדבר הישנותן של ההטרדות מצד המשיבה ועל כוונה ברורה להטיל על הנפגעת מורא ולהשפיע על עבודתה

המקצועית בפרט ועל המערכת בכלל.

57. התנהלותה של המשיבה עד כה מלמדת כי היא עשויה לא להימנע גם בעתיד מלשוב ולהטריד את הנפגעת ובני משפחתה, ביתר שאת, ומעלה אף חשש להסלמה בדרכי ההטרדה הנעשות על ידה או על ידי מי מטעמה כלפי הנפגעת ובני משפחתה.

58. כאמור לעיל, לאור הפרסומים שהובילו בעבר לאיומים על בנה ועליה, הנפגעת חוששת לשלוותה, חוששת לשלום ילדיה, וחוששת לניסיונות נוספים לפגוע בה ובבני משפחתה. על כן, דרוש כי בית המשפט הנכבד יעניק את הסעד המבוקש בבקשה זו, אשר יהיה בו הגנה מידית – ויגדע כבר עתה את ההטרדה המאיימת שהחלה.

59. כאמור, הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שהמשיבה הצהירה לפני בית המשפט, בכתב ובעל פה, כי תחדל מפרסומים הנוגעים לבנה של הנפגעת. בעניין זה כאמור קבע בית המשפט הנכבד: **"ואולם, מובהר בזאת, כי אם חלילה יתברר בראיות, כי לא כך הם פני הדברים, המשיבה דרכה קשתה בשנית, שבה לסורה, שגרה חץ נוסף (ככל שהדברים נוגעים לסרטון או לכשכמותו) רשאי המבקש לחדש את בקשתו בפניי, במסגרת עיון חוזר, ואז סביר להניח שבית המשפט יוציא צו כפי המבוקש"**.

מכאן הבקשה דנן.

60. הנפגעת נחושה להמשיך ולמלא תפקידה הציבורי במסירות, כפי שנהגה עד היום, ואין שום הצדקה כי תוסיף להיות מוטרדת על ידי פרסומים הפוגעים בבני משפחתה.

61. בהתאם לכך ולאור כל האמור לעיל, עותרת היועצת המשפטית לממשלה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבה, כמשמעותו בחוק למניעת הטרדה מאיימת, המורה למשיבה כמבוקש ברישא לבקשה זו.

ניר גניב'סקי, עו"ד

ממונה בפרקליטת מחוז תל אביב (אזרחי)